

at efter at have hørt den ærede Finansminister i Dag, er jeg bleven sikrere end nogen Sinde i, at Finansudvalget har handlet rigtigt, naar det ikke har villet henvise Andragendet. Hvad personlige Ønsker jeg mulig kunde have haft til at se, om vi kunde komme lempeligere om ved denne Sag og alt saadant, det er blot mit private Standpunkt, og det har jeg ikke nogen som helst Grund til at fremhæve her.

Pointet i det, jeg sluttede med i Fjor, var dette: Efter de Udtalelser, der kom frem, efter den Iver, hvormed det ærede Medlem forsvarede denne Sag, ser jeg, at det ærede Medlem tror, at det er en rigtig og god Sag, og efter den vage Maade, hvorpaa Ministeren — det var Finansminister Hage — udtalte sig i Dag, vil jeg sige til den ærede Ændringsforslagsstiller: Kom igen med Andragendet til næste Aar, saa skulle vi gerne se paa det igen. Det have vi gjort, og vi have ikke under vor Overvejelse fundet nogen Grund til at forandre vor Stilling. Jeg skal derfor slutte med at anbefale, at man følger Finansudvalget, paa hvis Vegne jeg her har talt.

Aadal: Jeg ønsker blot at udtale nogle Ord lige over for det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk). Han mente, at min Fantasi fører mig for vidt. Det gør den ikke, jeg forstaar godt det Forhold, her tales om. Saa omtalte han, at den forrige Finansminister i Finansudvalget var imod, at dette Andragende blev henvist. Ja, det kunne vi selvfølgelig se paa Betænkningen i Fjor, at Finansministeren var derimod, men efter at vi havde forhandlet her i Salen, saa viste det sig, at den forrige Finansminister ikke var derimod, men derimod stillede sig yderst imødekommende og velvillig, og af hans Udtalelser i Fjor fik man tydeligt det Indtryk, at han gerne vilde være med til at stille Forslag om en Bevilling til, at Tolden blev betalt tilbage igen.

Den ærede Ordfører siger: Jeg har ikke givet noget Løfte. Det har jeg aldrig udtalt overfor den ærede Ordfører, men jeg har sagt, at Sagen i Fjor blev omtalt paa en saa velvillig Maade, baade fra Ordføreren og Finansministeren, at man var klar over, at hvis man kom igen, vilde det gaa igennem. Saaledes forstod jeg det, og saaledes er jeg sikker paa, at mange ærede Medlemmer i Salen den Gang forstod det. Efter at Sagen i Fjor var behandlet her i Salen, og Fi-

nansministeren havde stillet sig saa velvilligt til den, tror jeg ikke, at der bag efter har været en Konference i Finansudvalget, hvor han har stillet sig imod den. Det tror jeg ikke har været Tilfældet. (*Ordføreren:* Sagen har atter været til Forhandling i Aar!) Ja, jeg tvivler ikke om, at Sagen igen har været til Forhandling, men det er ogsaa denne Forhandling, og det Udfald, Finansudvalget er kommet til sammen med Finansministeren, som jeg beklager efter den Behandling, som Sagen fik i Fjor, hvor man ganske bestemt troede, at den nu var gaaet i Orden.

Naar den ærede Ordfører siger, at der ikke er betalt en Øre for meget i Told for disse indførte Flasker, saa er det fuldstændig rigtigt, og det siger man heller ikke, men man siger kun, at naar en Mand forespørger Toldvæsenet paa en saa tydelig og saa fyldestgørende Maade, som dette Selskab har forespurgt Toldvæsenet, saa have vi en moralsk Forpligtelse til at imødekomme det Andragende, som er indkommet fra dette Selskab. Det er ikke nogen juridisk Forpligtelse, her tales om, det er ikke for meget erlagt Told, der forlanges tilbagebetalt, men det drejer sig om hele den Maade, hvorpaa Selskabet er gaaet frem, og i Særdeleshed om hele den Maade, hvorpaa Ordføreren og Finansministeren i Fjor toge paa denne Sag, og som gav os det bestemte Indtryk, at nu gik Sagen i Lave, og at Selskabets Andragende vilde blive imødekommet.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem, der nu talte, brugte det Udtryk, at naar en Mand forespørger Toldvæsenet paa en saa tydelig Maade om en Vares Fortoldning, saa skal man staa ved det. Men det er aldeles ikke sket, og det ønsker jeg at slaa fast. Jeg ønsker, at det skal staa saa klart for ærede Medlemmer som muligt, at naar en Direktør for et københavnsk Aktieselskab ønsker at forespørge Toldvæsenet paa en gyldig Maade, saa han faar et Svar, der forbinder, saa ved han, at han maa henvende sig med en Skrivelse til Generaltolddirektøren, bilagt med en Prøve af vedkommende Vare, og saa faar han et Svar, som Toldvæsenet staa ved. Det er der ikke nogen Direktør for noget københavnsk Aktieselskab, der er i Tvivl om.

Men naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger)